

A hozzáférési szolgáltatások:

- Leírás – lekérdezési mechanizmusok.
- Export – az adatok tömeges exportja.

Kiegészítő szolgáltatásokat is meghatároztak, amelyeknek az implementálása egy későbbi szakaszban valósul majd meg:

- formattált digitális objektum szolgáltatása megfelelő formátumban,
- objektum konverziója forrásformátumról célformátumra,
- metaadatok kinyerése.

A fenntarthatóság nélkülözhetetlen a digitális objektumok hosszú távú megőrzéséhez.

A regiszter üzleti modelljének biztosítania kell a működéshez szükséges bevételeket, amit az is nehezít, hogy a regiszternek hiánytalan szolgáltatást kell nyújtania, különben helyre nem állítható információvesztés keletkezik. Ráadásul nehéz ma olyan tevékenységre támogatást szerezni, amelynek haszna csak a jövőben lesz látható.

/ABRAMS, Stephen L.–SEAMAN, David: Towards a global digital format registry. Information Technology and Preservation and Conservation Workshop. World Library and Information Congress: 69th IFLA General Conference and Council. 1–9 August 2003, Berlin. 10 p./

(Koltay Tibor)

Babiczky Béla (1919–2004)

2004. március 12-én ünnepelte 85. születésnapját a már nagybeteg Babiczky Béla, és alig pár nappal ezután, 2004. március 18-án elhunyt a magyar osztályozás nagy öregje, az ETO-kiadások egyik legjelentősebb alakja.

Babiczky Béla pályája érdekesen kezdődött. Egyetemi tanulmányait magyar–német–művészettörténet szakon 1941-ben fejezte be, és ezzel párhuzamosan Országos Színészegyesület Iskolájában rendezői oklevelet is kapott. Filmrendezői karrierje ígéretesen indult. 1942 végéig több játékfilmben működött közre rendező-asszisztensként, majd 1942/1943-ban ösztöndíjasként a római főiskolán tanult. 1945-ben hadifogságba esik, ahonnan még az év őszén visszatérve benyújtja bölcsészdoktori értekezését. Könyvtárosi tevékenysége az Országos Könyvtári Központban indult 1950-ben, ahol már osztályozási csoportvezető. 1952-től az ELTE könyvtártudományi tanszékén tanársegéd, majd adjunktus, 1967-től docens, 1978–1980 között mb. tanszékvezető. 1984-ben ment nyugdíjba, de még évekig tartott speciális kollégiumokat. Generációk nőttek fel keze alatt, és olvashatták tankönyveit, cikkeit.

A tanár úr 1960 és 1965 között az Országos Széchényi Könyvtár mikrofilmtárának osztályvezetője másodállásban. Az Országos Könyvtárügyi Tanács osztályozási bizottságának (OOB) 1952-től tagja, 1957-től titkára, majd elnöke. Az Egyetemes Tizedes Osztályozás magyar kiadásainak munkatársa, a szerkesztőbizottságnak 1957-től titkára, majd elnöke (1964–1991). 1976-tól a Nemzetközi Dokumentációs Szövetség (FID) Társadalomtudományi Osztályozási Bizottságának munkatársa 1990-ig. A könyvtári folyóiratok, évkönyvek tanulmányait, és számos kisebb közleményét, módszertani összeállítását közölték. Publikációi felölelik a mikrofilmezés, dokumentációs fényképezés, a reprográfia, a könyvtárosképzés, valamint a könyvtári osztályozás történeti, elméleti és gyakorlati kérdéseit. Munkásságának jelentős részét az ETO magyar nemzeti változata

megteremtésének szentelte. Közreműködött az ETO-kiadások hazai szerkesztésében, korszerűsítésében, a revíziós munkákban. Írásaiban folyamatosan követte az ETO fejlesztését, alakulását, aktuális problémáit, nemzetközi és magyar eseményeit. Írásaiból értesülhetünk a FID-ben folyó munkálatokról.

Publikációs tevékenysége szorosan összefügg a TMT-vel. Többek között két, alapcikkek számító közleménye is itt jelent meg. 1966-tól állandó, hosszú ideig szinte csak számára fenntartott rovat indult a TMT-ben Szakozási kérdések, majd Osztályozás címmel. Itt jelentek meg a Módosítási javaslatok az ETO-hoz. P-jegyzékek; az ETO magyar kiadásainak hírei és néhány más, az osztályozás hazai és nemzetközi kérdését érintő közlemény. Kitartó, sokszor erőn felüli munkát végzett az ETO-kiadások gondozása terén is. Nyugdíjba vonulása után a nála felgyűlt levelezési, irattári anyag óriási kincs az ETO történetét tanulmányozók számára. Viszszavonulása után a legfontosabb iratokat éppen ezért a Könyvtári Intézetnek ajándékozta.

Szakmai pályafutása elismeréseként a következő kitüntetések kaptak: Az oktatásügy kiváló dolgozója 1971; Kiváló munkáért kitüntető jelvény 1984; Pro Universitate emlékérem ELTE, 1985; Magyar Köztársasági Érdemérem kiskeresztese 1994.

Babiczky Béla a korszakos tanári egyéniségek közé tartozott, azok a szerencsések, akiket tanított, tudják ezt. Életét a szolgálat jellemezte. Mindig és minden körülmények között próbált megfelelni azoknak az erkölcsi normáknak, amelyeket maga elé állított, amelyeket a szülői házból hozott. Nagyon fog hiányozni szelidsége, okos megértése, nagy műveltsége, és mindaz, amit képviselt, amit nekünk tanítványainak, kollégáinak, barátainak adott és adott kifogyhatatlanul. Köszönet érte. Emlékét örökre megőrizzük. Nyugodjék békében!

Barátné Hajdu Ágnes